ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΝΤΑΗΣ
Γραφεῖον Κύπρου 25.— Τηλέφωνον 63
Ὑπεύθυνος Συντάξεως συμφώνως τῷ Νόμῳ ΠΑΝ. ΝΤΑΗΣ
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: ΕΛΕΥΘ. Ε. ΤΖΑΛΛΑΣ
Δαγκλῆ 24.— ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ
1
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1965
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ
Ἔτος 7ον
Ἀριθμὸς φύλλου 249

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

ΒΕΒΑΙΑ Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΟΒΑ

Πρωτοφανὲς εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ Τόπου γεγονὸς ἔλαβε χώραν τὴν 15ην παρελθόντος μηνὸς Ἰουλίου.

Ἡ λαοπρόβλητος Κυβέρνησις τοῦ λαοπροβλήτου Ἡγέτου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ἐξηναγκάσθη εἰς παραίτησιν, διὰ νὰ πάρῃ τὴν θέσιν της μία ἄλλη, αὐλικὴ κυβέρνησις, ὑπὸ τὸν κ. Γ. Ἀθανασιάδην — Νόβαν, ἀναρριχηθεῖσα εἰς τὴν ἐξουσίαν κατὰ τρόπον ἐξαργυριστικῶς περίεργον, ἐκ τῶν σκοτεινῶν παρασκηνίων, τὰ ὁποῖα ἑτοιμάζουν καὶ σερβίρουν τὰς κυβερνήσεις μετὰ τοῦ αὐτῆς ἐξικολίας, ὡς ἐὰν νὰ πρόκειται περὶ τοῦ πλέον ἀσημάντου γεγονότος.

Ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ἐκραγείσης πολιτικῆς κρίσεως διεφωτίσθη τόσον καλῶς ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐπὶ ἓν δεκαπενθήμερον καὶ πλέον, ὥστε παρέλκει φρονοῦμεν νὰ ἐπαναληφθοῦν καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῶν τὰ γεγονότα μὲ τὴν σειράν των, τὰ ὁποῖα καὶ τὴν προεκάλεσαν.

Θὰ περιορισθῶμεν, λοιπόν, εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ θέματος, ὅπως τὴν ἀντιλαμβανώμεθα ἡμεῖς καὶ μαζὶ μὲ μᾶς καὶ ὁλόκληρος ὁ Θεσπρωτικὸς Λαός, τοῦ ὁποίου φωνεῖς καὶ διερμηνεῖς τῶν αἰσθημάτων, γινόμεθα διὰ τοῦ παρόντος.

Ὅταν πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἡ θέλησις τοῦ 53 % τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἔφερεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τὴν Ἑ. Κ., ὑπὸ τὸν κ. Γ. Παπανδρέου, κανεὶς δὲν ἐπίστευεν, ὅτι εἰς τόσον βραχὺ χρονικὸν διάστημα θὰ ἀνετρέπετο μία Κυβέρνησις, διαθέτουσα μίαν τοιαύτην λαϊκὴν βάσιν.

Ἐν τούτοις, ἀνετράπη. Τὰ αἴτια πολλά. Ἀφορμὴ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τὸ ὁποῖον ὁ Πρωθυπουργὸς καθ' ὃ εἶχε δικαίωμα, ἠξίωσε νὰ ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος.

Ἀντέστη, ὅμως, ὁ Βασιλεύς, ὁ ποῖος, ὠθούμενος ἀπὸ τοὺς ἀλεθρίους συμβούλους του, ἠρνήθη εἰς τὸν λαοπρόβλητον Πρωθυπουργὸν τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Ἀποτέλεσμα τὸ γνωστόν: Ἐξαναγκασμὸς τοῦ Πρωθυπουργοῦ εἰς παραίτησιν, μὴ ἰστέρησαντος, καὶ δικαίως, νὰ εἶναι Πρωθυπουργὸς ὑπὸ ἀπαγόρευσιν, ἀτιμάζων, οὕτω, καὶ τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὴν προσωπικήν του τιμήν.

Καὶ ἐρρίφθη, τοιουτοτρόπως, ὁ τόπος εἰς μίαν περιπέτειαν, αἱ συνέπειαι τῆς ὁποίας εἶναι βαρεῖαι.

Καὶ ὁ τελευταῖος πολίτης γνωρίζει, σήμερον, ὅτι τὰς κυβερνήσεις ἐκλέγει ὁ Λαὸς μὲ τὴν θέλησίν του ἐκφραζομένην εἰς ἐλευθέρας ἐκλογάς.

Κατὰ συνέπειαν, εἰς τὴν ἐκλεγεῖσαν νόμιμον Κυβέρνησιν μεταβιβάζεται καὶ ἡ ἐξουσία εὐθέως ἐκ τοῦ Λαοῦ, ἡ ὁποία ἐξουσιοδοτεῖται ἅμα διὰ τὴν ἄσκησιν ταύτης κατὰ τὸν καλύτερον καὶ προσφορότερον τρόπον ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν νόμων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, ὁ ὁποῖος διέπει τὸ Πολίτευμα τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας.

Ἡ ἐξουσία αὕτη, ὅπως παρέχεται οὕτω καὶ ἀφαιρεῖται καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν Λαὸν εἰς ἐκλογάς, ὅταν διαπιστώσῃ οὗτος, ὅτι τὸ κόμμα καὶ ἡ κυβέρνησις εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεπιστεύθη τὰς τύχας του, ἐπροδόωσε τὴν ἐντολήν του καὶ διεχειρίσθη ταύτην κατὰ τρόπον οὐχὶ ἰσύμφωνον πρὸς τὴν κυρίαρχον θέλησίν του.

Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τῆς παρούσης κρίσεως δὲν ἐτηρήθησαν τὰ ἀνωτέρω.

Ὅ,τι ἔγινεν, ἔγινε παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ Λαοῦ καὶ ἐγγίζει τὰ ὅρια τοῦ πραξικοπήματος διότι εἶναι βέβαιον — τὸ ἀπέδειξεν ἄλλωστε ἡ ἰσόσωμος ἐξέγερσις τοῦ Λαοῦ — ὅτι ἡ παραιτηθεῖσα Κυβέρνησις δὲν ἐτέλει εἰς δυσαρμονίαν μὲ τὴν θέλησιν τοῦ τελευταίου, ὁπότε ὁ Βασιλεὺς ἀσκῶν τὸ ἐκ τοῦ Συντάγματος δικαίωμά του, εἶχε τὴν εὐχέρειαν τῆς παύσεως τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ἡ μὲν ἀνωμάλως ἀνελθοῦσα εἰς τὴν ἀρχὴν κυβέρνησις τοῦ κ. Νόβα εἶναι πλέον ἡ βέβαιον, ἔπειται καὶ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς Κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος τῆς Ε. Κ. ὅτι θὰ ἀνατραπῇ εἰς τὴν Βουλήν.

Ὁ ρυθμιστὴς ὅμως τοῦ πολιτεύματος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τί θὰ πράξῃ;

Θέλομεν νὰ πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ πράξῃ ἄλλο τι ἀπ' ὅτι ὑπαγορεύει τὸ Σύνταγμα εἰς τὴν ἀπαρέγκλητον τήρησιν τοῦ ὁποίου, ἂς μὴν ξεχνᾷ ὅτι ὤμοσε πίστιν καὶ προσήλωσιν καὶ κατὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος ἔπειτα ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου πατρός του Βασιλέως Παύλου.

Καὶ τοῦτο πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ δεινῶς ταλαιπωρημένου ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος δικαιοῦται νομίζομεν νὰ ἴδῃ καλυτέρας ἡμέρας καὶ τὰς συνταγματικάς του ἐλευθερίας διὰ τὰς ὁποίας ἔχυσε ποταμοὺς αἱμάτων, πλήρως ἐξασφαλισμένας.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΕΜΠΗΣ

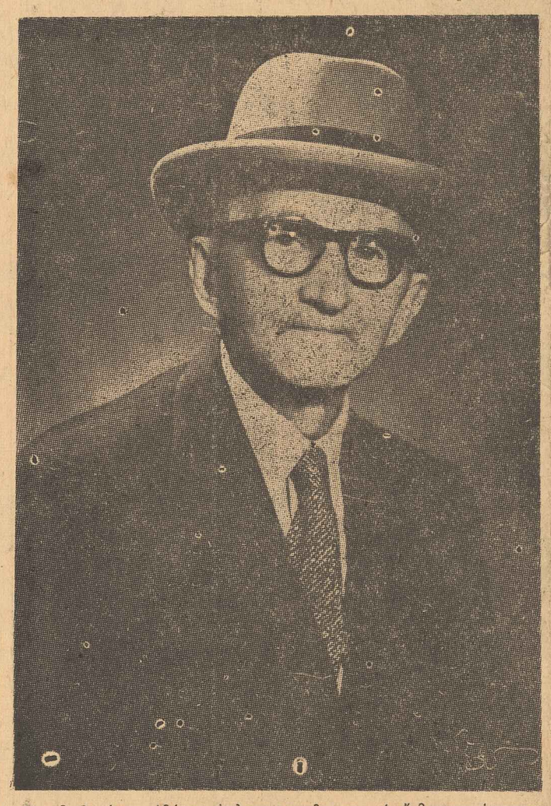

Μὲ βαθυτάτην ὀδύνην ἐπληροφορήθη ὁ Θεσπρωτικὸς λαὸς τὸν θάνατον τοῦ ἐπιλέκτου τέκνου τῆς Θεσπρωτίας, ἰατροῦ Πέτρου Μπέμπη, ἐπισυμβάντα ἐν Ἀθήναις τὴν 12—7—65.

Ὁ Πέτρος Μπέμπης ὑπῆρξε μία ἐξέχουσα θεσπρωτικὴ φυσιογνωμία.

Κατὰ τὸν μακρὸν δημόσιον βίον του προσέφερεν ἀνεκτιμήτους ἐθνικὰς ὑπηρεσίας, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων καὶ ἐδιώχθη ὑπὸ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῶν Τούρκων.

Ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὴν γραφικὴν κώμην Τσαμαντιὰ τῆς ἐπαρχίας Φιλιατῶν διὰ νὰ ἀφοσιωθῇ μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην εἰς τὴν ἐπιστήμην ποὺ ἐδιάλεξε καὶ νὰ ἀποκτήσῃ μὲ τὸν καιρὸν τὸ δίπλωμα τοῦ ἐπιστήμονος ἰατροῦ διακριθεὶς διὰ τὴν ἐμβρύθειαν καὶ κατάρτισιν εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ πολιτευθεὶς ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων τοῦ Μεγάλου Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐξελέγη δὶς βουλευτὴς καὶ γερουσιαστής, ἀφοσιωθεὶς μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς Θεσπρωτίας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ἐπαρχίας Φιλιατῶν τὴν ὁποίαν ὑπηρέτησε.

Ὡς πολιτικός, ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς ἐπιστήμων, ὁ ἐκλιπὼν ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα ἀρετῆς καὶ καλοσύνης, διακρίνετο δὲ διὰ τὴν εὐγένειαν, τὰ λεπτὰ αἰσθήματα καὶ τὸν ἀπέραντον ἀλτρουϊσμὸν του πρὸς τοὺς συνανθρώπους του.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τὸν κατέστησε περισσότερον ἀγαπητὸν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Θεσπρωτικοῦ λαοῦ καὶ σεβαστὸν εἰς τὴν ὁλότητα σύ τοῦ, ἦτο ἡ μεγάλη του προσφορὰ πρὸς τὸν τόπον, ἡ ἵδρυσις τοῦ Νοσοκομείου Φιλιατῶν.

Ὁ περίφημος ναὸς τῆς ὑγείας εἰς τὴν ὁκοιτικὴν πόλιν τῶν Φιλιατῶν, εἶναι καὶ ὡς ἰδέα καὶ ὡς πραγματικότης μετέπειτα ἔργον τοῦ ἐκλιπόντος θεμιοῦ πατριώτου.

Μένοις ὅτου ἀνδρωθῇ τὸ νοσοκομεῖον μας, καὶ ἀποκτήσῃ τὴν σημερινὴν συγχρονισμένην μορφήν του, ὁ Πέτρος Μπέμπης δὲν ἔπαυσε ἐργαζόμενος δι' αὐτό.

Ὁ Θεσπρωτικὸς λαός, ποὸς τὸν ὁποῖον τὸ νοσοκομεῖον Φιλιατῶν προσέφερεν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας, χρωστᾷ εἰς τὸν Πέτρον Μπέμπη ἀοίδιον εὐγνωμοσύνην.

Ἔστάθη μέχρι τῆς τελευταίας πνοῆς του, ὁ ἔνθερμος ὑποστηρικτὴς τῆς πατρῴας γῆς καὶ ἐσεμνύνετο διὰ τὴν Θεσπρωτικὴν καταγωγήν του, ἡ ὑπερηφανεία του δὲ αὕτη συνωδεύετο καὶ μὲ ὡραίας πράξεις καὶ ἔργα τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν καὶ τὴν μόνιμον χαρὰν καὶ εὐχαρίστησίν του.

Εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Θεσπρωτικοῦ λαοῦ θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος ἡ μνήμη οὗ Πέτρου Μπέμπη, ὡς τοῦ ἐξαιρέτου ἀνθρώπου, τοῦ θεμοῦ καὶ ἀγνοῦ πατριώτου καὶ τοῦ μεγάλου ὁραματισμοῦ, συνδυάζοντος τὸν σπάνιον ἰδεαλισμόν του μὲ τὸν ἐπιβαλλόμενον ρεαλισμὸν μετουσιούμενον εἰς πράξεις ὡραίας καὶ ἔργα ὑπὲρ τοῦ συνόλου.

Ὁ περικαλὴς ναὸς τῆς ὑγείας εἰς τὸν τόπον μας, θὰ στέκῃ εἰς τὴν ἀκριτικὴν πόλιν τῶν Φιλιατῶν, διὰ νὰ θυμίζῃ τὴν μορφὴν τοῦ Πέτρου Μπέμπη καὶ νὰ ὁδηγῇ τὰς μελλούσας γενεὰς εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ χρέους των πρὸς τὴν Θεσπρωτίαν, τὴν ὁποίαν μὲ τόσον πάθος καὶ πάντοτε ἀφιλοκερδῶς ἠγάπησε ὁ ἐκλιπών, ἔξοχος πατριώτης.

Π. Σ. Ν.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Τὴν 27ην Ἰουνίου συνεκροτήθη εἰς σῶμα, εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας, ἡ σύνθεσις τοῦ ὁποίου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος Ἐλευθέριος Μαντζί καὶ, βιομήχανος, Α' Ἀντιπρόεδρος Γεώργιος Μέντζος, ἀρτοβιομήχανος, Β' Ἀντιπρόεδρος Τέλης Ἀράπης, ἰατρός, Γεν. Γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Γκορτσος, δημοσιογράφος, Εἰδικ. Γραμματεὺς Γεώργιος Κέμος, νομικός, Ταμίας Βασιλικὴ Τσιμαγιάννη, οἰκονομολόγος, Ἔφορος Ὀρέστης Βέρτσης, τμηματάρχης ΤΕΒΕ.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Ἀναγνωστόπουλος Γεώργιος, δικηγόρος, Ζηκίδης Τ. μολέων, Ἐξαρχικὸς, Κιτσίας Δημήτριος, Δικηγόρος, Ντῆνος Γῆκος, Δικηγόρος, Παπαφῶτης Σπυρίδων ἰατροπωλὸς, Προύσκας Κων)νος, ἰατρός, Σουμάκης Τέλης, ἰατρός, Στράτης Μηνᾶς, ἔμπορος, Χυσοχόου Ἀλέξανδρος, ὑποστράτηγος ἐ.ἀ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΑΡΧΗΓΟΝ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΑΘΗΝΑΣ

Ἡ Νομαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑ.ΔΗ.Ν. Θεσπρωτίας διαδηλοῖ, ὅτι παραμένει ἀμετακίνητη στὶς μαχητικὲς γραμμὲς τῶν δημοκρατικῶν ἀγώνων τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γεωργίου Παπανδρέου.

Θεωρεῖ προδοτικὴν τὴν στάσιν τῶν παλαιῶν ἰστελεχῶν τοῦ Κόμματος, ποὺ ἀπετόλμησαν κατὰ τρόπον ἄνανδρον νὰ ὑπονομεύουν τὸν Λαοπρόβλητον Πρωθυπουργὸν τῆς Χώρας, οὐσιαστικὰ αὐτὸν τοῦτον τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ὅστις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Γεωργίου Παπανδρέου ἐνεπιστεύθη τὸν ἐκδημοκρατισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ τὴν ἐκ καθαρίσεων τοῦ Κράτους ἀπὸ τὴν σαπρίαν τῆς ἀντιδημοκρατικῆς Δεξιᾶς.

Συγχαίρει τὸν Μέγαν Ἀρχηγὸν καὶ τὰ σταθερὰ ὑγιὰ παραμένοντα στελέχη τοῦ Κόμματος διὰ τὴν περήφανον προάσπισιν τῆς Δημοκρατίας καὶ τονίζει, ὅτι διὰ τὴν ἐπικράτησιν αὐτῆς θὰ δώσῃ, ἂν χρειασθῇ, καὶ τὴν ζωὴν τῶν μελῶν της.

Ἀποδοκιμάζει διερμηνεύουσα τὰ αἰσθήματα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατικῆς Νεολαίας Θεσπρωτίας καὶ τοῦ Θεσπρωτικοῦ Λαοῦ τὸν βουλευτὴν τοῦ Νομοῦ της Φώτιον Πιτσούλην, διότι προκειμένου νὰ γίνῃ ὑπουργὸς μίας κατασκευαστικῆς ἀντιλαϊκῆς Κυβερνήσεως, ἦλθεν ἀνακόλουθος τῶν προεκλογικῶν του ὑποσχέσεων καὶ πληροφορεῖ αὐτὸν, ὅτι οὗτος ἔχει ἤδη ἀποξενωθῇ ἀπὸ τὸν Δημοκρατικὸν Κόσμον τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας, ὅστις παρακουσθὲν μὲ συγκίνησιν τὰς ἱστορικὰς προσπαθείας τοῦ κ. Παπανδρέου νὰ ἐπιβάλῃ τὴν Δημοκρατίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, παραμένει πιστὸς καὶ ἀφοσιωμένος εἰς αὐτόν, τὸν ὁποῖον καὶ μόνον ἀναγνωρίζει ὡς γνήσιον καὶ συνεπῆ Ἀρχηγὸν τῶν Δημοκρατικῶν Δυνάμεων ἐν Ἑλλάδι.

Η ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ Ε.ΔΗ.Ν. ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Ο,ΤΙ ΛΑΧΤΑΡΑΜΕ

Η ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Τοῦ καθηγητοῦ κ. Γέωργ. Δ. Δημογιάννη

Ἂν ἱσταματούσαμε στὰ προηγούμενα, θὰ κάναμε ἕνα σοβαρὸ λάθος, αὐτὸ τὸ λάθος ποὺ ἀβασάνιστα δαπιάστε πολὺς κόσμος, ὅταν φρονῇ ὅτι ὁ ἄνθρωπος προορίζεται «ἐκ κοιλίας μητρός» του νὰ ζήσῃ στὸ διηνεκὲς μιὰ ζωὴ πονεμένη καὶ θλιμμένη, μιὰ ζωὴ ἔντρομη, μαρτυρικὴ καὶ πολὺ ἀνυπόφορη ἀπὸ τὰ δεινὰ καὶ τὶς ἀντιξοότητες τῆς κάθε στιγμῆς καὶ κάθε ἡλικίας, χωρὶς ποτὲ νὰ δικαιοῦται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι καὶ γι' αὐτὸν θὰ ἀναπείλουν «ἄσπρες μέρες», ἡμέρες χαρᾶς.

Μιὰ τέτοια ἰδέα ὅπως εἶναι φυσικά, θὰ ἤρχετο ἀμέσως σ' ἀντίθεση στὰ σχέδια τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ ἐχαρακτηρίζετο, ἀβίαστα, σὰν καθαρὰ ὕβρις καὶ βλασφημία κατὰ τοῦ πανσόφου τοιν, διότι, πράγματι, πῶς μποροῦμε νὰ ἐνοήσωμε τὸν ἄνθρωπο τέλειο μὲν κατὰ πάντα, στερούμενον ὅμως τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ὡραιότητος, τῆς λάμψεως καὶ τῆς ὁμορφιᾶς; Τοῦτο δὲν θὰ ἰσοδυναμοῦσε μὲ ἰσόβιο καταδίκη τοῦ ἀνθρώπου σὲ δυσβάστακτη τυραννία; Βεβαίως ναί! Ἡ χαρὰ λοιπὸν ἐδόρευε στὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ, διότι «πᾶν δώρημα τέλειον ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων» ἐκπηγάζει, διαχετευομένη στὸν ἄνθρωπο καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ κατὰ τὸ ἠθικὸν ποιόν του. Ἡ χαρὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρῆται καὶ νὰ εἶναι κτῆμα τοῦ ἀνθρώπου ἢ ἰδιοκτησία, ἢ ἐπινόησίς του. Ἀνήκει ἀμέσως καὶ ἐμμέσως στὸ Θεὸ καὶ ἀποκαλύπτεται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχει ἢ ἐκεῖ ποὺ ὑποτίθεται ὅτι τὴ βοήσκει. Ἡ χαρὰ χορηγεῖται ἀπὸ τὸ Θεό, διατίθεται ὅμως, καταναλώνεται, σπατσαλᾶται καὶ παραμορφώνεται ἀπελπιστικὰ ἀπὸ τὸν διανοητὴ τῆς ἀνθρώπου. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοια οἱ δύο εἴδη χαρᾶς ὑπάρχουν, «τὸ χαίρειν καλῶς» καὶ «τὸ χαίρειν κακῶς», κατὰ Ἰουστῖνον. Ἡ δοθεῖσα καὶ ἐξορυγεῖσα ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Θεοῦ ἀνόθευτος καὶ πραγματικὴ χαρὰ καὶ ἡ διδομένη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων μὲ ἀλλοιωμένο καὶ παραποιημένον τὸ πραγματικό της περιεχόμενον «τὸ χαίρειν ἐπὶ τοῖς χαρίσμασι» μετὰ τῆς ὑπερηφανείας ἀπαγορεύει (ὁ Γύρος) ὡς ἀναιρετικὸν τοῦ χαίρειν καλῶς τὸ χαίρειν ἐπὶ τοῖς χαρίσμασι μετὰ τῆς ἐπιεικείας, οὐ μόνον οὐκ ἀποτρέπει, ἀλλὰ τούναντίον, ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ χαρᾷ καὶ ἐπιτρέπει» (Ἰουστῖνον). Μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν χαρῶν ὑπάρχει τόση οὐσιώδης διαφορά, ὅση μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ Θεοῦ. Ὁ περίφημος Τόθ, μελετητὴς ἄριστος τῶν ἀνθρωπίνων πόθων καὶ διασκεκριμένος ψυχολόγος τῆς νεανικῆς ψυχῆς μὲ πολλὴ λεπτότητα καὶ ἐπιτυχία σημειώνει τὴν ὕπαρξι πολλῶν χαρῶν καὶ τὴν ἀξία τῆς κάθε μιᾶς ὡς ἑξῆς: «Θέλεις νὰ εἶσαι εὐτυχὴς γιὰ μιὰ ἡμέρα; Ἀγόρασε μιὰ καινούργια φορεσά. Θέλεις γιὰ μιὰ ἑβδομάδα; Σκότωσε ἕνα χοῖρο. Θέλεις γιὰ ἕνα μῆνα; Κέρδισε μιὰ δίκη. Θέλεις γιὰ ἕνα χρόνο; Παντρέψου. Θέλεις γιὰ ὅλη σου τὴ ζωή; Νὰ εἶσαι τίμιος ἄνθρωπος. Θέλεις γιὰ τὴν αἰωνιότητα; Νὰ εἶσαι καλὸς Χριστιανός!». Δηλαδή, ἡ ἀξία καὶ τὸ μέγεθος τῆς χαρᾶς κορυφώνεται στὴ χριστιανικότητα τοῦ ἀτόμου καὶ ὑποβάζεται ἀνάλογα μὲ τὸ ἀντικείμενο στὸ ὁποῖο περικλείεται κατὰ καιροὺς. Γιὰ ἕνα χριστιανὸ ὅλα τὰ ὑλικὰ ἢ πνευματικὰ ἀγαθὰ ποὺ συνθέτουν τὴν πραγματικὴ χαρά, κρύβουν κάποιο ξενοιαστὰ καὶ ἰδιαίτερο νόημα, ποὺ δὲν ἀποκαλύπτεται οὔτε ἀντιλαμβάνεται ὁ κόσμος. Τοῦτο ἀκριβῶς ἔδωσε ἐπιτρέψῃ τὸ πολλοὺς ἡδονιστὰς νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν χριστιανικῶν σύνταξεων καὶ νὰ ἰσχυρισθοῦν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι μόνο ὕλη καὶ ὅτι ἡ ἡδονὴ καὶ ἡ χαρὰ εἶναι πολὺ ἀπόπορρα τῆς ὕλης. Τὰ ἀπὸ πλέον ἀφανοῦν μία ἀναλύσι θρησκολήπτων δῆθεν, ἀνθοῦν ὁποιοδήποτε ἢ τὸ «δόγμα τοῦ λαοῦ» ἢ τὴν ἀνανοηματικὴν τάξιν μιᾶς κοινωνίας.

Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ αἴτια ποὺ τὸν κρίνουν ἀνθρώπου τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος ἢ ἀλλοθεν τοῦ πράγματος βίσκετα ἄλλοῦ καὶ κυρίως στὸ ὅτι δὲν βλέπομε αὐτὰ τὰ πράγματα μὲ καθαρὸ κι ἀντικειμενικὸ μάτι. Καλύτερα.

Κάθε πράγμα, κάθε σκέψις, κάθε πράξις καὶ κάθε ἀγαθό, γενικά, φαίνεται ὅτι ἔχει δύο διαμετρικὰ ἀντίθετες σημασίες καὶ ὄψεις, ποὺ κατ' οὐσίαν δὲν συμβαίνει. Στὸν ἀπηγορευμένο λ.χ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ »»——» »»——» ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΥΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΛΙΜΕΝΙΚΗΝ ΑΡΧΗΝ

Πολλοὶ λουόμενοι μᾶς παρεπονέθησαν, διότι εἰς ὡρισμένα σημεῖα τῆς θαλάσσης εὑρέθησαν, εὐτυχῶς, ὀλίγα σπασμένα γυαλιά. Καὶ ἕνεκα τούτων, πολλοὶ ἀνύποπτοι εἰσερχόμενοι εἰς τὴν θάλασσαν ἠμπορεῖ νὰ τραυματισθοῦν εἰς τοὺς πόδας των.

Ἐφιστῶμεν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τὴν προσοχὴν καὶ τῶν λουομένων καὶ τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς, ἡ ὁποία, νομίζομεν, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ συλλάβῃ τοὺς ρίπτοντας εἰς τὴν θάλασσαν σπασμένα γυαλιά.

Διερωτώμεθα, ὅμως, ποῖος ρίπτει τὰ γυαλιὰ εἰς τὴν θάλασσαν; Μήπως οἱ Τουρίστες; Ἂς προσέξῃ ἡ Λιμενικὴ Ἀρχὴ τὸ θέμα αὐτό.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ

Εἰς τὸ Μαργαρίτιον, σήμερον, ὑπάρχει ἓν γραφεῖον, ὅπου ἱστεγάζονται δύο γραφεῖα, ἤτοι τὸ γραφεῖον τοῦ Ο.Τ.Ε. καὶ τοῦ Ταχυδρομείου. Ἐπειδὴ ἡ παρατηρουμένη κίνησις καὶ εἰς τὰ δύο αὐτὰ γραφεῖα εἶναι μεγάλη, ἐπιβάλλεται νὰ ἀποσπασθῇ ἓν ἐκ τούτων διὰ τὴν καλυτέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ.

Τοῦτο δὲ δύναται νὰ γίνῃ, ὅπως ἔγινε καὶ εἰς τὴν Κεραμίτσαν, καὶ τὸ Κοινὸν θὰ ἐξυπηρετῆται θαυμασίως.

Ἀναμένομεν ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους τὴν ἄμεσον ρύθμισιν τοῦ θέματος.

ΤΑ ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΣΑΓΙΑΔΟΣ

Ὡς πληροφορούμεθα ἐκ τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ κ. Χρ. Παπασταύρου, ἡ μελέτη τῶν λιμενικῶν ἔργων Σαγιάδος, ὕψους δαπάνης 5 000 000 δραχμῶν περίπου, συνταχθεῖσα ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τεχνικῶν, ὑποβάλλεται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων, τὰ ὁποῖα θὰ δώσουν ζωὴν καὶ κίνησιν εἰς τὴν περιοχὴν Σαγιάδος.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΙΑΤΡΟΝ

Ἔμπροσθεν τῶν γραφείων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ ἐμπορίου Δάλλα λιμνάζουν ὕδατα, τὰ ὁποῖα ὄζουν ἄσχημα.

Καλὸν θὰ ἦτο ὁ δραστήριος Νομάρχης νὰ προσέξῃ καὶ τὸ σοβαρὸν αὐτὸ θέμα, διότι αἱ ἀσχήμιαι αὗται ἀναθυμιάσεις βλάπτουν τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων μας.

Ο ΠΛΑΝΟΔΙΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις τοῦ Ἐπαγγέλματος τοῦ πλανοδίου ἐμπόρου μόνον ἐφ' ὅσον οἱ ἔμποροι εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις προβλεπομένην ἄδειαν, ἀσκοῦν δὲ τὸ ἐπάγγελμα των συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ἐκάστοτε ἐκδιδομένας αὐτονομικὰς διατάξεις.

Ἐναπομένει, ἑπομένως, εἰς τὰς κατὰ τόπους αὐτονομικὰς ἀρχὰς ἡ παρακολούθησις τῆς συμμορφώσεως των ἐν λόγῳ ἐμπόρων, ἐπαγγελματιῶν πρὸς τὰς σχετικὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΑΓΡΟΤΟΠΑΙΔΩΝ

Μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ τοπικοῦ κλιμακίου τῆς ΟΥΝΑ ἐπραγματοποιήθη πρὸ ἡμερῶν ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ τῶν Μορφωτικῶν Συλλόγων Ἀγροτοπαίδων Ἁγίου Βλασίου, Καστρίου, Ποταμιᾶς, Προδρομίου, Γαρδικίου καὶ Χυσαυγῆς.

Τοὺς Ἀγροτόπαιδας συνώδευσαν οἱ γεωπόνοι κ.κ. Κωστόπουλος, Πουλῆς, ὡς καὶ ὁ κ. Ἠλ. Ἀθανασίου ὑπάλληλος τῆς ΟΥΝΑ.

Κατὰ τὴν παραμονήν των εἰς Θεσσαλονίκην ἐπεσκέφθησαν τὸ Ἀγρόκτημα τοῦ Πανεπιστημίου, τὴν Ἀμερικανικὴν Γεωργικὴν Σχολήν, ὡς καὶ διάφορα ἄλλα ἀξιοθέατα καὶ ἱστορικὰ μέρη τῆς Μακεδονικῆς Πρωτευούσης.

ΤΟ ΑΡΜΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν μας τὸ «Ἅρμα Θεάτρου» ὅπου, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Στάδιον ἔδωσεν θεατρικὴν παράστασιν.

Τὴν παράστασιν δὲ α

ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΜΕ ΤΑ ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Προβλέπεται ἐπιτυχὴς ἐφέτος ἡ ἔκθεσις τῆς Θεσσαλονίκης

Συμφώνως, πρὸς τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα, ἡ ἐφετεινὴ 30ὴ περίοδος τῆς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, τόσον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς Ἑλλήνων ὅσον καὶ τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν, προβλέπεται, ὅτι θὰ σημειώσῃ σταθμὸν ἀπὸ ἀπόψεως ξένων συμμετοχῶν: Ἀπὸ πρώτην φορὰν μετέχουν ἐπισήμως εἰς τὴν Δ.Ε.Θ. 22 ξένα κράτη (Αὐστρία, Βουλγαρία, Γαλλία, Γερμανία Δυτική, Γερμανία Ἀνατολική, Γιουγκοσλαβία, Δανία, Δημοκρατία τῆς Κίνας, Ἕως τῆς Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς, Ἱσπανία, Ἰαπωνία, Ἰταλία, Κύπρος Νοτιοαφρικανικὴ Ἕνωσις, Ὁλλανδία, Οὐγγαρία, Πολωνία, Ρουμανία, Συρία, Τσεχοσλοβακία) καλύπτουσαι συνολικὸν χῶρον 23 500 τετραγωνικῶν μέτρων.

ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
Ἀριθμ. Πρωτ. 3 234

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Διευθυντὴς Τεχνικ. Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Θεσπρωτίας,

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθενται εἰς μυστικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνιαίας ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου τῆς ὑπηρεσίας αἱ ἐργασίαι:

α') Συμπλήρωσις Διοικητηρίου Ἡγουμενίτσης, Προϋπολογισμοῦ 250 000 δραχμῶν.

β') Συμπλήρωσις Διοικητηρίου Παραμυθίας Προϋπολογισμοῦ 100 000 δραχμῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται παρ' ἡμῖν τὴν 18ην Αὐγούστου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 π.μ.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολάβοι Α' τάξεως καὶ ἄνω δ.' ἔργα οἰκοδομικά.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται 2% ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 31-7-65

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Υ. Ν. Θ.
Ζ. ΦΡΙΓΚΑΣ
Νομ)κὸς ἐπὶ 4ῳ β'.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
Ἀριθμ. Πρωτ. 3 235

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Διευθυντὴς Τεχνικ. Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Θεσπρωτίας,

διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθενται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνιαίας ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου αἱ ἐργασίαι συμπλήρωσις καὶ ἐπισκευὴ Διοικητηρίου Μαργαριτίου, Προϋπολογισμοῦ 50 000 δραχμῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται παρ' ἡμῖν τὴν 18ην Αὐγούστου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12 π.μ.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολάβοι Α' τάξεως καὶ ἄνω δι' οἰκοδομικὰ ἔργα.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται 2% ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 31-7-65

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Υ. Ν. Θ.
Ζ. ΦΡΙΓΚΑΣ
Νομ)κὸς ἐπὶ 4ῳ β'.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τοῦ Εὐστρατίου Σπυρίδωνος Βάτσιου κατοίου Παραμυθίας Θεσπρωτίας.

Προτιθέμενος νὰ συνάψω ἐνυπόθηκον δάνειον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ παραχωρήσω αὐτῇ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου τούτου τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κατωτέρω περιγραφομένου κτήματός μου, ἤτοι οἰκόπεδον ἐν Παραμυθίᾳ Θεσπρωτίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡφαίστου ἐκτάσεως 100 τ.μ. περίπου. Ἐξ τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ ἐν λόγῳ οἰκοπέδου ὑφίσταται σήμερον ἰσόγειον κατάστημα μεθ' ἑνὸς ὀρόφου 3 δωματίων καὶ λοιπῶν βοηθητικῶν χώρων. Εἰς τὸ ἐλεύθερον τμῆμα τοῦ ἰδίου οἰκοπέδου προτίθεμαι νὰ ἀνεγείρω ἰσόγειον οἰκοδομὴν μεθ' ἑνὸς ὀρόφου 2 δωματίων, Ὁλόκληρον, τὸ περὶ οὗ πρόκειται οἰκόπεδον συνορεύει πρὸς βορρᾶν μὲ δημοσίαν ὁδὸν (Ἡφαίστου), πρὸς νότον μὲ οἰκίαν Μαγδαληνῆς Ἀσιμομύτη, πρὸς ἀνατολὰς μὲ οἰκίαν Ἰωάννου Σακαρέλη καὶ πρὸς δυσμὰς μὲ οἰκίαν Ἀναστασίου Μηλιώνη καὶ Δημοσίαν ἀνώνυμον ὁδόν, διακηρύσσω, ὅτι τοῦ κτήματος τούτου τυγχάνω ἀποκλειστικὸς κύριος, νομεὺς καὶ κάτοχος, περιῆλθε δὲ τοῦτο εἰς ἐμὲ ἐκ κληρονομίας τοῦ ἀποβιώσαντος τῷ 1935 πατρός μου κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ ἐξ ἀγορᾶς παρὰ τῆς μητρός μου κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ. Τὸ ἐν λόγῳ κτῆμα ἠγοράσθη παρὰ τοῦ πατρός μου ἀπὸ κ. Κολοβάσιου πρὸ τοῦ ἔτους 1910.

Παρακαλῶ δὲ πάντα ἔχοντα ἢ ἀξιοῦντα οἱονδήποτε ἐμπράγματον δικαίωμα ἢ νομὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός μου τούτου, ὅπως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 § δ' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 743 Νόμου «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις» γνωστοποιήσει ἐμπροθέσμως ὅπου ὡς ἄνω Νόμος ὁρίζει τὰ τυχὸν δικαιώματά του.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 26—7—1965.

Ὁ Δηλῶν καὶ Προσκαλῶν
ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΣΠ. ΒΑΤΣΙΟΣ
Σιδηρουργὸς
Κάτοικος Παραμυθίας

ΤΑ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν παρατείνεται μέχρι 30)9)65 ἡ ἀναστολὴ εἰσπράξεως ὀφειλῶν προερχομένων ἐκ στεγαστικῶν δανείων χορηγηθέντων μέσῳ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐκ κεφαλαίων ἢ τῇ ἐγγυήσει του Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς παθόντας ἐκ θεομηνιῶν ἢ πολεμικῶν γεγονότων, μέχρις οὗ ρυθμισθοῦν ὁριστικῶς, τὴν ὁποίαν ἐπιμελῶς προωθεῖ ὁ κ. Χρῆστος Παπασταύρου.

Διὰ τὴν στέγασιν τῶν ὑπολοίπων ὁμήρων τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἐζήτησε πίστωσιν ἐκ 10 000 000, ἥτις ἐκκρεμεῖ εἰς τὸ Κ.Ο.Σ.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ Ο.Ε. "ΝΙΚΟΣ ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΙ,,

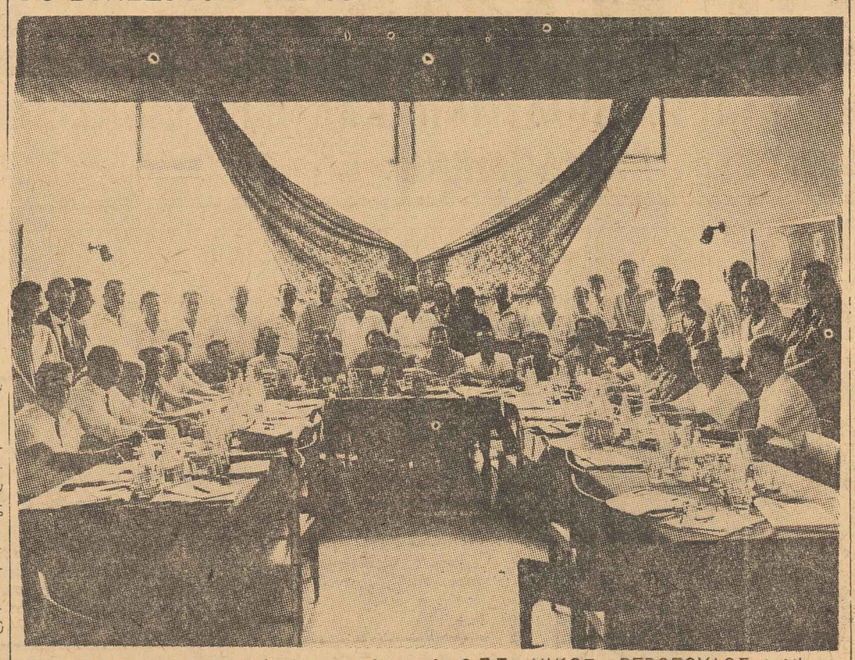

Στιγμιότυπον ἐκ τοῦ Συνεδρίου Ἀντιπροσώπων τῆς Ο.Ε.Ε. «ΝΙΚΟΣ ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΙ», τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Ὁμόνοια» καὶ διήρκησεν ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι καὶ τῆς 11ης Ἰουλίου. Ἐξ τοῦ ὡς ἄνω Συνεδρίου παρευρέθησαν ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑταιρείας ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ αὐτῶν παρέστη καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τῶν Νομῶν Θεσπρωτίας καὶ Πρεβέζης κ. Κωνσταντῖνος Μπουρδούκης ἐκ Φιλιατῶν.

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

Τὸν παρελθόντα μῆνα ἐτελέσθησαν εἰς Κρυόβρυσην οἱ γάμοι τοῦ κ. Παύλου Μ. Ἰωάννου μετὰ τῆς δίδος Ἀλεξάνδρας Σπυρίδωνος, ἀμφοτέρων ἐκ Κρυοβρύσης· παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Βασίλειος Νταῆς.

Ὁ «Ἀετοπρωτικὸς Ἀγών» εὐχεται εἰς τοὺς νεονύμφους βίον ἀνέφελον.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Τὴν 1ην Αὐγούστου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἅγιος Ἀθανάσιος τοῦ Ἁγίου Βλασίου, ὁ κ. Βασίλειος Νταῆς, Δημοσιογράφος, ἀνεδέχθη ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ καρτσάκι τοῦ κ. Σπύρου Λιμπότη, εἰς τὸ ὁποῖον ἔδωσε τὸ ὄνομα Ἀλίκη.

Εὐχόμεθα εἰς τοὺς γονεῖς καὶ εἰς τὸν ἀνάδοχον νὰ τοὺς ζήσῃ ἡ νεοφώτιστος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
Ἀριθ. Πρωτ. 3 215

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Διευθυντὴς Τεχνικ. Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Θεσπρωτίας,

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθενται εἰς μυστικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἔνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐνιαίας ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου τῆς Ὑπηρεσίας, αἱ ἐργασίαι ἀνεγέρσεως Ἐθνικοῦ Ἀγροτικοῦ Νηπιοτροφείου Φλιατῶν προυπολογισμοῦ 560 000 δραχμῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται παρ' ἡμῖν τὴν 16ην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1965 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Δευτέραν καὶ ὥραν 10.00' π.μ.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολάβοι Δημ. Ἔργων Α' τάξεως καὶ ἄνω δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται 2% ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας.

Τὰ σχετικὰ εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσιν γνῶσιν κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 31-7-65

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Υ. Ν. Θ.
Ζ. ΦΡΙΓΚΑΣ
Νομ)κὸς ἐπὶ 4ῳ β'.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
Ἀριθ. Πρωτ. 3 217

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Διευθυντὴς Τεχνικ. Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Θεσπρωτίας,

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθενται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ Τιμολογίου τῆς Ὑπηρεσίας αἱ ἐργασίαι συμπληρώσεως κατοικισκοῦ Γεφύρας «ΚΑΚΟΛΑΚΙΟΥ» τῆς Κοινότητος Ἀργυροτόπου, προυπολογισμοῦ δραχμῶν 50 000 ἐκ πιστώσεως χορηγηθείσης παρὰ τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Θεσπρωτίας.

Ὁ διαγωνισμὸς διεξαχθήσεται ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τὴν 16ην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1965, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9.30' π.μ.

Δεκτοὶ ἐργολάβοι Δ.Ε. Α' τάξεως καὶ ἄνω δι' ἔργα ὁδοποιίας.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται 2% ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 31-7-65

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Υ. Ν. Θ.
Ζ. ΦΡΙΓΚΑΣ

ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΠΟΥΤΗΣ

Τὸν παρελθόντα μῆνα, συνεπείᾳ καρδιακῆς παθήσεως, ἀπεβίωσεν εἰς Θεσσαλονίκην ὁ συμπατριώτης μας, ἐκ Τσουρίλας Παραμυθίας, Στυλιανὸς Μπούτης, Εἰσαγγελεὺς Πλημμελειοδικῶν Θεσσαλονίκης.

Ἡ εἴδησις τοῦ θανάτου τοῦ Στυλιανοῦ Μπούτη, γνωσθεῖσα εἰς τὸν Νομόν μας, ἐλύπησε βαθύτατα τοὺς συμπατριώτας του.

Ἡ Ἐφημερίς μας διαβιβάζει εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος τὰ θερμά της συλλυπητήρια.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὸν Σύλλογον Τεχνιτῶν Οἰκοδόμων Ἡγουμενίτσης, ἐξελέγησαν οἱ ἑξῆς:

Πρόεδρος: Χαράλαμπος Φλίνδης, Ἀντιπρόεδρος, Εὐάγγελος Μασκατσέλης, Γεν. Γραμματεύς, Χρῆστος Κοντοζήσης, Ταμίας, Γεώργιος Ρίκας, Μέλη: Παναγιώτης Φλίνδρης, Πέτρος Καλύνης, Χρῆστος Νούτσος.

Η ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ »»——»

»——» ἐκ τῆς 1ης ΣΕΛ.

καρπὸ τοῦ Παραδείσου ὁ Θεὸς διαβλέπει ξάστερα τὴν καταστροφὴ τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν περίπτωσι τῆς παρ' αὐτοῦ παραβάσεως τοῦ Νόμου, ὁ ὑπεροπτικὸς ὅμως ἄνθρωπος τὴν ὑπερνίκησι καὶ ταπείνωσι τοῦ Θεοῦ. Στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ δικαίου Νόμου ὁ νομοθέτης δραματίζεται μιὰ ἰδέα ὧδη κοινωνία, ἐνῷ ἁ ἄπλὸς, παραβάτης. τὴν καταδίκη του. Στὸν «Ἑρμῆ» τοῦ Πραξιτέλους ὁ ἄμορφος καλλιτεχνικῶν γνώσεων βλέπει ἕνα μάρμαρο, στὴν Ἁγία Σοφία, ἕνα σύνηθες οἰκοδόμημα, στὸν Παρθενῶνα, δέκα κολῶνες, σὲ μιὰ μουσικὴ σύνθεσι, ἤχους ἀσύδετους, σ' ἕνα ζωγραφικὸ πίνακα, χρώματα πεταμένα, στὴ θεία λειτουργία, κάποια «παπαδίστικο ἀμανέ». Ἡ ὑπεράσπισις τῶν ἰδανικῶν, γι' αὐτοὺς τοὺς χαρακτῆρες, κρίνεται σὰν ματαιοπονία καὶ ἄσκοπη ἀπασχόλησις τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Τί κι ἂν ὁ ἐρευνητὴς ἐπιστήμων ἀφιερώνει μιὰ ζωὴ διὰ τὴν ἀνακάλυψι κάποιας ἐπιστημονικῆς ἀλήθειας; Τέτοιες θυσίες δὲν συγκινοῦν τοὺς ὀλιγόφρονας, διότι, κατ' αὐτούς, ἀλλοῦ κατοικεῖ ἡ χαρά. Ὁ Γολγοθᾶς ἑνὸς ἀνθρώπου ἢ ἑνὸς Θεοῦ, ἀκόμη, καὶ λὴ εὐκολία κι ἐλαφρὰ συνείδησι, τὸ μαρτύριο ἑνὸς Ἁγίου, μὲ πολὺ συμπεραίνουν ὅτι ἰσοδυναμεῖ μὲ σωστὸ παραλογισμὸ καὶ ἀλλοφροσύνη. Τὰ πάντα ἀποξενώνουν ἀπὸ τὴν ἀλήθεια γιὰ νὰ καλύψουν καὶ δικαιολογήσουν τὶς καθημερινὲς παντοειδεῖς ἀσχημίες τους ἢ ἐπειδὴ εἶν' νυχτερίδες ποὺ εἶναι, φοβοῦνται τὸ ἐκτυφλωτικὸν φῶς της. «Ἠγάπησαν τὸ σκότος μᾶλλον ἢ τὸ φῶς».

ΓΕΩΡΓ. ΔΗΜΟΓΙΑΝΝΗΣ

Αἱ ναυτικαὶ ἐκδηλώσεις

ΣΥΝΕΧΕΙΑ »»——»

»»——» Ἐκ τῆς 1ης σελίδος

πόλεως, τὰς ἐκδηλώσεις παρηκολούθησαν 10 000, περίπου, ἐπισκεπτῶν μὲ ὠργανωμένας ἐκδρομὰς ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα, Ἄρταν, Κέρκυραν, Πρέβεζαν, Ἡγουμενίτσαν, Παξοὺς, γειτονικὰ χωρία καὶ κωμοπόλεις, ἐκτὸς τῶν πολυπληθῶν τουριστῶν ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ἤδη παραθερίζουν εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τῆς «Μεσογειακῆς Λέσχης».

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
Ἀριθ. Πρωτ. 3 216

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Διευθυντὴς Τεχνικ. Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Θεσπρωτίας,

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθενται εἰς μυστικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνιαίας συμπληρώσεως τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ προσφορᾶς αἱ ἐργασίαι στεγανοποιήσεως τοῦ δώματος τοῦ Διοικητηρίου Ἡγουμενίτσης προϋπολογισμοῦ 110.000 δραχμῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται παρ' ἡμῖν τὴν 16—8—1965, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11.00' π.μ.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολάβοι Δ.Ε. Α' τάξεως καὶ ἐταιρεῖαι ἀνεγνωρισμένης πείρας ἐκτελέσεως παρομοίας φύσεως ἔργα, ἐφωδιασμέναι μὲ ἀνάλογα πιστοποιητικὰ καλῆς ἐκτελέσεως.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται 2% ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Τὰ σχετικὰ τῆς μελέτης εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 31-7-65

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Υ. Ν. Θ.
Ζ. ΦΡΙΓΚΑΣ
Νομ)κὸς ἐπὶ 4ῳ β'.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιοῦ Ἱεροκήρυκος
ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Μιὰ μέρα δυὸ τυφλοί, μπῆκαν στὸ σπίτι ποὺ ἦταν ὁ Χριστός. Ἐπέμεναν νὰ Τὸν συναντήσουν. Τὸν φώναζαν, ὅταν περνοῦσε, γιὰ νὰ τοὺς ἐλεήσῃ. Ἤθελαν νὰ τοὺς ἀνοίξῃ τὰ μάτια. Μιὰ καὶ δὲν τοὺς ἀπήντησε. Τὸν ἠκολούθησαν στὸ σπίτι. Ὁ Χριστὸς, δὲν ἱκανοποίησε ἄμεσα τὴν ἐπιθυμία τους, ἀλλὰ τοὺς ὑπέβαλε μιὰ ἐρώτησι. «Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι νὰ κάμω τοῦτο;» Δὲν τοὺς λέγει: «Ἀκοῦστε παιδιά, ἐγὼ εἶμαι Θεὸς ἐν σαρκί.» Ὄχι, αὐτὸ θὰ ἐφανέρωνε ἀναμφίβολα μὲ τὰ ἔργα Του. Λόγια καὶ ἀξιώσεις μπορεῖ νὰ κάμῃ οἱοσδήποτε, ἀλλ' ὅτι νὰ κάμῃ ἔργα ὑπερφυσικά.

Ἡ ἐρώτησις ποὺ ἔκαμε ὁ Χριστός, ὑποθοῦσε τὴν θετικὴ ἀπάντησι. Ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ διακηρύξῃ ὁ Χριστὸς σ' ἐμᾶς ἐκεῖ ὁ ποῦ εἶναι, δὲν μᾶς ὠφελεῖ τόσον ὅσον ἡ ἰδική μας διακήρυξις γιὰ τὸ τὶ εἶναι καὶ τὶ μπορεῖ νὰ κάμῃ γιὰ μᾶς. Ὁ Χριστὸς τὴ στιγμὴ αὐτή, δὲν στέκεται μπροστὰ σου γιὰ νὰ σοῦ πῇ, ὅτι μπορεῖ νὰ σὲ βγάλῃ ἀπὸ τὸ βαθὺ σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας στὸ ὁποῖο βρίσκεσαι, ἀλλὰ γιὰ νὰ σ' ἐρωτήσῃ ἂν πιστεύῃς ὅτι μπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ καὶ στὴ δική σου προσωπικὴ περίπτωσι. Δὲν τοὺς ἀπαριθμεῖ ὁ Χριστὸς, πόσους καὶ ποιοὺς τυφλοὺς, ἐθεράπευσε μέχρι τῆς στιγμῆς, ἀλλ' ἂν οἱ ἴδιοι ἐπίστευαν ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ τὸ κάμῃ αὐτό, στὴ δική τους περίπτωσι.

Ἕνας πιστὸς Χριστιανὸς, ἦταν μέλος μιᾶς Ἀγγλικῆς Βασιλικῆς Ἀποστολῆς μαζὶ μὲ τὸ φημισμένο ἐπιστήμονα Καθηγητὴ Χώξλυ. Ἦταν Κυριακή. Ὁ Χώξλυ εἶχε πάντοτε τῶν θείων, στρέφηκε στὸν σύντροφό του καὶ τοῦ λέγει: «Φαντάζομαι πὼς κάποιο ἐκκλησία, θὰ βρῆς νὰ πᾷς». «Μάλιστα», ἀπήντησε ὁ Χριστιανός. «Γιατί, ἀντὶ νὰ πᾷς στὴν ἐκκλησία σήμερα, δὲν κάθεσαι μαζί μου, νὰ μοῦ μιλήσῃς γιὰ τὴ θρησκεία;» Ὄχι, ἀπήντησε ὁ Χριστιανός. «Δὲν εἶμαι ἀρκετὰ ἔξυπνος, γιὰ νὰ κρημνίσω ὅλα τὰ ἐπιχειρήματά σου». «Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ συζητήσῃς μαζί μου» ἀπήντησε ὁ Χώξλυ, πῶς ἐδέχθη τὸν Χριστό, ὡς προσωπικὸ Σωτῆρα του, καὶ τί ὁ Χριστὸς ἐσήμαινε στὴν καθημερινή ζωή του. Τὰ μάτια τοῦ φημισμένου ἀπίστου, γέμισαν δάκρυα. Στὸ τέλος εἶπε σὰν Χριστιανός: Θὰ ἐθυσίαζα τὸ δεξί μου χέρι, ἂν μόνο μποροῦσα νὰ πιστεύσω κι' ἐγώ, ὅπως πιστεύεις σύ, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν μπορῶ».

Τοῦτο εἶναι τραγικὸ. Ν' ἀναγνωρίζῃς τί ὁ Χριστὸς ἔκαμε στὴ ζωὴ τῶν ἄλλων καὶ ὅμως νὰ μὴ μπορῇς νὰ δοκιμάσῃς τὴν ἴδια πεῖρα στὴ ζωή σου. Δὲν εἶναι ποὺ δὲν μποροῦσε ὁ Χώξλυ, ἀλλὰ ποὺ δὲν ἤθελε. Τὸ πρῶτο βῆμα γιὰ τὴν ἐνέργεια τοῦ Χριστοῦ στὴ ζωή σου, ὅπως στὴν περίπτωσι τῶν δυὸ τυφλῶν, εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀνάγκης σου τῆς προσωπικῆς. Στὸ γιατρὸ δὲν θὰ πᾷς, ἂν δὲν ἀναγνωρίσῃς ὅτι εἶσαι ἄρρωστος. Καὶ γιὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὁ Χριστὸς στὴ ζωή σου, εἶναι ἀνάγκη ν' ἀναγνωρίσῃς ὅτι Αὐτὸς μπορεῖ νὰ κάμῃ γιὰ σένα ὅ,τι κανεὶς ἄλλος. «Πιστεύετε ὅτι δύναμαι νὰ κάμω τοῦτο;» Καὶ μ' αὐτὴ τὴν ἐρώτησι ὁ Χριστὸς ὑποθοῦσε: «Πιστεύετε ὅτι εἶμαι ὁ μόνος ποὺ δύναμαι νὰ κάμω τοῦτο;» Ἂν τὸν Χριστὸ ἰσοπεδώσῃς μὲ ἄλλους, Τὸν ἀφοπλίζεις... Τοῦ ἀφαιρεῖς τὴν παντοδυναμία Του. Ὁ Χριστὸς γίνεται γιὰ μᾶς, ἐκεῖνο ἀκριβῶς ποὺ Τὸν πιστεύομε, ὅ,τι εἶναι. Ἂν Τὸν πιστεύῃς ὡς καλὸ ἄνθρωπο, σοφὸ καὶ παραδειγματολάγο, μόνο ὡς ἀνθρώπινος διδάσκαλος θὰ μπορέσῃ νὰ ἐνεργήσῃ στὴ ζωή σου. Καὶ σὰν τέτοιος, δὲν πρόκειται νὰ σὲ ἀλλάξῃ ριζικά, ὅν πρόκειται νὰ σοῦ ἀνοίξῃ τὰ ψυχικά σου μάτια γιὰ νὰ δῆς τὸν Θεὸ μὲ ὅλη Του τὴν δόξα. Ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ καθαρίσῃ τὴν καρδιά σου. Μὴ ξεχνᾶς δὲ ὅτι μόνον οἱ καθαροὶ τὴν καρδίαν, θὰ δοῦν τὸν Θεόν. Ἡ φιλοσοφία φέρνει ἀνησυχία στὸ νοῦ, ἀλλ' ὁ Χριστός, ἂν Τὸν πιστεύσῃς ὡς τὸν ἐνανθρωπίσαντα θεὸν καὶ μοναδικὸ Σωτήρά σου, φέρνει ἀνάπαυσι, στὴν ψυχή σου.

Τὸ μόνο ποὺ μπορεῖς νὰ κάμῃς γιὰ νὰ ἀνοίξουν καὶ τὰ δικά σου κλειστὰ μάτια, εἶναι ὅ,τι ἔκαμαν οἱ τυφλοί. Ἦλθαν στὸν Χριστὸν ἐπιμόνως κι' ἐπίστευσαν, ὅτι ἦταν ὁ μόνος ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τοὺς βοηθήσῃ.

Ἐδέχθη τὸν Χριστὸν ἕνα Κινέζος. Μερικοὶ συγγενεῖς καὶ συγχωριανοί του, τὸν ἤλεγξαν γιατί, ἄλλαξε τὴ θρησκεία του δέχθηκε μιὰ ξένη πρὸς τὴ φυλή του θρησκεία. «Λάθος τὰ καταλάβατε τὰ πράγματα» τοὺς ἀπήντησε ὁ γέρος Κινέζος Χριστιανός. «Νὰ τί συνέβη. Αἰσθάνθηκα ὅτι βρισκόμουν σ' ἕνα βαθὺ λάκκο. Δὲν μποροῦσα νὰ βγῶ ἔξω. Ἦλθε ὁ Κωνφούκιος. Ἀπὸ πάνω, ρίχνει μιὰ ματιὰ στὸ βάθος τοῦ λάκκου καὶ μοῦ λέγει: «Ὅταν βγῆς φουκαρᾶ, νὰ ὑπακούσῃς τὴν διδασκαλία μου, καὶ θὰ εἶσαι εὐτυχισμένος». Ἔρχεται κι' ὁ Βούδδας. Μὲ βλέπει ἀπὸ πάνω ψηλὰ μέσα στὴν κακομοιριά μου καὶ μοῦ λέγει: «Ἂν τὰ κατοιφέρῃς καὶ ἀνέβῃς μέχρι τὴ μέση, θὰ κατέβω κι' ἐγὼ μέχρις ἐκεῖ νὰ σὲ φθάσω, γιὰ νὰ σὲ γλυτώσω». Ἀλλὰ ποὺ νὰ τὰ καταφέρω ν' ἀναρριχηθῶ μέχρι τὴ μέση τοῦ λάκκου.. Καὶ, μιὰ μέρα, πέρασε ὁ Χριστός. Ὅταν μὲ εἶδε κατέβηκε ἀμέσως ἐκεῖ στὸ βάθος ποὺ βρισκόμουν καὶ μὲ ἔβγαλε ἔξω. Γι' αὐτὸ εἶμαι Χριστιανός. Ὁ Χριστὸς ἦλθε ἐκεῖ ποὺ βρισκόμουν».

"Ὅσο τυφλὸς κι' ἂν εἶσαι, ὅσο βαθειὰ κι' ἂν βρίσκεσαι στὸ λάκκο τῆς ἁμαρτίας, φθάνει στὴ ἐρώτησι τοῦ Χριστοῦ «Πιστεύεις ὅτι δύναμαι νὰ σὲ σ